

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá problematikou distančního vzdělávání žáků na 1. stupni základní školy. Je rozdělena na část teoretickou a část empirickou.

V teoretické části je vymezen pojem distanční vzdělávání a jeho proměny v důsledku nastolených změn v českém školství související s pandemií covid-19. Dále jsou představeny některé metodiky a doporučení pro organizaci distanční výuky a výzkumné studie, které se distančním vzděláváním zabývaly. Následně je krátce nastíněn vývoj opatření v zahraničí, jsou představeny některé zahraniční studie. Závěrem jsou stručně popsány funkce školy a její význam v životě dítěte.

V empirické části je popsán výzkum, jehož primárním cílem bylo zmapovat organizaci distanční výuky na vybrané základní škole. Výzkumný vzorek tvořilo 7 učitelů 1. stupně základní školy a dále ředitel školy a školní speciální pedagog. Pomocí rozhovorů s respondenty byly zodpovězeny výzkumné otázky studie a komplexně vytváří obraz průběhu distančního vzdělávání na dané základní škole. Výsledky naznačují, že velkou výhodou školy, která usnadnila přechod na distanční vzdělávání, bylo včasné nastavení pravidel a obecných zásad přístupu k distanční výuce. Na škole velmi dobře funguje spolupráce mezi pedagogickými pracovníky, což usnadňuje práci učitelům a lépe se daří individualizovat výuku a poskytovat podporu znevýhodněným žákům. Jako pozitiva vnímají učitelé možnost osobnostního posunu, zlepšení spolupráce a komunikace s rodiči, lepší technickou zdatnost a možnost organizace dne. Naopak nejvíce postrádají kontakt s druhými, vadí jim práce u počítače a chybí jim nápady, jak výuku zpestřit.

KLÍČOVÁ SLOVA

Distanční výuka, on-line výuka, učitelé 1. stupně základní školy, kolegiální spolupráce, individualizace výuky